

Ο αντίκτυπος της κρίσης στους Έλληνες πολίτες: Πορεία προς την ανάκαμψη!

Είμαι ιδιαίτερα ευτυχής που σας καλωσορίζω ως Πρόεδρος του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης στο σημερινό συνέδριο που διοργανώνει η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή με τις επιπτώσεις της κρίσης στην οικονομία και την κοινωνία και την επιστροφή στην ανάπτυξη.

Έχουν ήδη συμπληρωθεί τρία χρόνια από την υπογραφή του πρώτου μνημονίου και την υιοθέτηση των σκληρών περιοριστικών μέτρων. Είναι γνωστό ότι το βασικό πρόβλημα της χώρας ήταν και δυστυχώς παραμένει το μεγάλο δημόσιο χρέος και κυρίως η εκρηκτική δυναμική του, καθώς η Ελλάδα αδυνατούσε να παράξει πρωτογενή πλεονάσματα. Με άλλα λόγια η ελληνική οικονομία δεν είχε τη δυναμική εκείνη που θα επέτρεπε την αποπληρωμή του χρέους. Αναμφισβήτητα, έπρεπε όλες οι κοινωνικές ομάδες να στηρίξουν τη δημοσιονομική εξυγίανση. Η επίλυση όμως του προβλήματος ήθελε ταυτόχρονα να υποστηριχθεί η ταχύτερη δυνατή επιστροφή στην ανάπτυξη. Για να είναι όμως συμβατά με την ανάπτυξη, τα όποια μέτρα, έπρεπε να μην ήταν απλά εισπρακτικού χαρακτήρα. Έπρεπε να εξασφαλιζόταν οι πόροι από τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης και την πάταξη της φοροδιαφυγής.

Επειδή όμως δεν έγινε αυτό, τα τρία αυτά χρόνια, η φοροεξόντωση των εισοδημάτων από μισθωτές υπηρεσίες, συντάξεις και ακίνητα έχει κυριολεκτικά καθηλώσει την κατανάλωση και έχει παγώσει την αγορά, ενώ η φοροεπιδρομή στις επιχειρήσεις σε συνδυασμό με τη χαμηλή ρευστότητα και τη μειωμένη εσωτερική ζήτηση έχει οδηγήσει σε αλυσιδωτά κλεισίματα επιχειρήσεων και σε ένα ιδιαίτερα αρνητικό επιχειρηματικό κλίμα.

Η μείωση των δαπανών του δημόσιου τομέα, από την άλλη πλευρά δεν έπρεπε να βασιζόταν στη καθυστέρηση πληρωμών σε οφειλέτες του δημοσίου και πάγωμα των λιγοστών δημοσίων επενδύσεων.

Η ελληνική κοινωνία εδώ και δύο χρόνια χάνει την αφρόκρεμα των συντελεστών παραγωγής με τη **διαφυγή επιχειρηματικού δυναμικού, ανθρώπινου κεφαλαίου και χρηματικών πόρων που αναζητούν** άλλους ασφαλέστερους, αξιοκρατικότερους, φιλικότερους και πιο προσοδοφόρους προορισμούς.

Προϋπόθεση όχι μόνο για την ανάπτυξη, αλλά και την επιβίωση της οικονομίας είναι η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στο κράτος. Αυτό μπορεί να συμβεί μόνο όταν εμπεδωθεί στη συνείδηση του κόσμου αφενός μεν ότι υπάρχει συγκεκριμένος χρονικός ορίζοντας για τη λιτότητα ή να το πω καλύτερα ότι οι θυσίες του πιάνουν τόπο και δεν είναι μάταιες και αφετέρου ότι η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να συγκρουσθεί με τις παλιές νοοτροπίες που οδήγησαν εδώ προκειμένου να αλλάξει πορεία η χώρα. Πρέπει να χτυπηθεί η φοροδιαφυγή, η εισφοροδιαφυγή και το παρεμπόριο. Πρέπει ο φορολογούμενος να δει απτά αποτελέσματά και όχι μεμονωμένα, επιλεγμένα επικοινωνιακά παραδείγματα για την πάταξη της γραφειοκρατίας και της διαφθοράς, στοιχείων που λειτουργούν σε βάρος της επιχειρηματικότητας και της προσέλκυσης επενδύσεων.

Δυστυχώς, μέχρι στιγμής, η υπερφορολόγηση των επιχειρήσεων, οι συνεχείς μεταβολές, όχι μόνο στη φορολογία, αλλά στη σχετική νομοθεσία, σε συνδυασμό με τη γραφειοκρατία και τη διαφθορά, κάθε άλλο παρά καλό επιχειρηματικό περιβάλλον δημιουργούν. Επιπλέον, έχουμε πολλές φορές επισημάνει την ανάγκη μείωσης των μη μισθολογικών εργατικών επιβαρύνσεων στις επιχειρήσεις.

Μέσα σε ένα τέτοιο περιβάλλον είναι προφανές ότι οι επιχειρήσεις δεν μπορούν να είναι ανταγωνιστικές.

Στο ζήτημα των αποκρατικοποιήσεων και της αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας πρέπει ο βασικός γνώμονας να μην είναι απλά η απόκτηση κάποιας ρευστότητας, αλλά η υλοποίηση σημαντικών αναπτυξιακών επενδυτικών πρωτοβουλιών. Πρέπει δηλαδή να στοχεύουμε όχι στην εφάπαξ ενίσχυση των κρατικών εσόδων, αλλά στην παραχώρηση ή πώληση σε επενδυτές που θα κάνουν συνεχείς επενδύσεις στο μέλλον και θα

συμβάλλουν στην αύξηση της απασχόλησης και την παραγωγή πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων στην ελληνική οικονομία. Το επιτυχημένο παράδειγμα της παραχώρησης του σταθμού εμπορευματοκιβωτίων στο λιμάνι του Πειραιά έπρεπε ήδη να είχε εφαρμοστεί και στην περίπτωση της παραχώρησης της 6^{ης} προβλήτας στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης.

Οι πρόσφατες επαφές του Πρωθυπουργού με μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους δείχνουν ότι υπάρχει ενδιαφέρον για μεγάλες επενδύσεις στην Ελλάδα. Πρέπει όμως να λειτουργήσει ο νόμος fast track για κάθε νέα επένδυση, ασχέτως ύψους κεφαλαίων. Αφού μπορούμε να πατάξουμε τη γραφειοκρατία για τις μεγάλες γιατί να μην μπορούμε και για τις μικρότερες επενδύσεις.

Με τις παραπάνω παρεμβάσεις θα αυξηθεί η ελκυστικότητα της ελληνικής οικονομίας και μέσα από στρατηγικές συμμαχίες θα γίνουν μεγάλα ιδιωτικά έργα και θα μπορέσει να επανεκκινηθεί η ελληνική οικονομία.

Κυρίες και κύριοι,

Δυστυχώς χάσαμε τρία χρόνια στο διάστημα των οποίων θα έπρεπε να είχαν γίνει όλα αυτά. Όχι πως δεν έγιναν βήματα αλλά ήταν λίγα και αποσπασματικά. Τώρα λοιπόν πρέπει να γίνουν όλα αυτά που καθυστέρησαν και μάλιστα τάχιστα γιατί δεν υπάρχει πια άλλη ανοχή από την κοινωνία. Οι έντιμοι φορολογούμενοι (επιχειρηματίες, μισθωτοί, συνταξιούχοι, κάτοχοι ακίνητης περιουσίας δεν αντέχουν άλλο βάρος)

Η χώρα μας ως γνωστό έχει απόλυτο πλεονέκτημα σε κάποιους τομείς όπως αυτοί των ανανεώσιμων μορφών ενέργειας, του αγροτικού τομέα και αναφέρομαι όχι μόνο στην παραγωγή, αλλά και στη μεταποίηση τροφίμων, στις υδατοκαλλιέργειες και στα βιολογικά προϊόντα. Ομοίως και ο τουρισμός αποτελεί δυνητικά ένα πολύ δυνατό σημείο της ελληνικής οικονομίας και αναφέρομαι πέραν του παραδοσιακού τουρισμού και στις εναλλακτικές μορφές του όπως ο συνεδριακός, ο τουρισμός υγείας, ο προσκυνηματικός, η κρουαζιέρα κ.α.

Καλές προοπτικές έχει ο κλάδος των μεταφορών και των logistics, η διαχείριση αποβλήτων, η μεταποίηση γενοσήμων φαρμάκων κ.α.

Υπάρχουν πολλές περιπτώσεις ιδιαίτερα επιτυχημένων εξωστρεφών ελληνικών επιχειρήσεων.

Το δυναμικό υπάρχει και δεν αναφέρομαι τόσο στους φυσικούς πόρους αλλά κυρίως στο ανθρώπινο κεφάλαιο (επιχειρηματικό και στελεχιακό).

Κυρίες και κύριοι,

Το σημερινό συνέδριο θα μας δώσει την ευκαιρία να ακούσουμε τις απόψεις όλων των κοινωνικών ομάδων για το πώς θα βγούμε από αυτή την ύφεση. Το βέβαιο όμως είναι ότι σε λίγους μήνες η χώρα μας θα ξαναβγεί στις χρηματαγορές. Θα πρέπει λοιπόν να έχει πείσει τους πιστωτές και τους επενδυτές γενικότερα ότι τα πράγματα σε σχέση με το 2010 έχουν αλλάξει. Η αρνητική δυναμική του χρέους έχει αντιστραφεί και αυτό δεν οφείλεται σε προσωρινά εισπρακτικά μέτρα, αλλά στην αλλαγή επιχειρηματικού κλίματος στην προσέλκυση μακρόπνων επενδύσεων και στις καλές προοπτικές ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Μιας οικονομίας που θα έχει ανταγωνιστική φορολογία, ασφάλεια και θα δείχνει μηδενική ανοχή σε φοροδιαφυγή και διαφθορά.

Σας ευχαριστώ πολύ.